

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010533
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8715010533.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom 16.03.2022, v trestnej veci obžalovaného G. O., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad o dňa 08.06.2021, sp. zn. 4T/144/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému G. O., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale
bytom Y., okr. G.,

u k l a d á :

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona s ú h r n ť trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 5T/79/2016, výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 27.10.2014, sp. zn. 6T/92/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2015, sp. zn. 10To/37/2014 a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 27.03.2014, sp. zn. 2T/47/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 08.06.2021, sp. zn. 4T/144/2015 bol obžalovaný G. O. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 24.06.2013 v G. prevzal od I. E. finančné prostriedky vo výške 1.000,- € na základe príjmového pokladničného dokladu od spoločnosti G. SK, s.r.o. , Na J. XXXXX/XX, C., IČO: 45 494 312 a pod

zámkienkou, že takto získané finančné prostriedky použije na ich zhodnotenie v stavebníctve, ktoré mal dosiahnuť nákupom a následným predajom stavebného materiálu, zo zisku z tejto činnosti mal vyplácať I. E. týždenný výnos vo výške 100,-€, I. E. vyplatil v štyroch splátkach celkovo 400,-€, následne prisľúbené výnosy vyplácať prestal a zvyšné finančné prostriedky, ani na naliehanie I. E. nevrátil, pričom uvedená spoločnosť v danom čase nevykonávala žiadnu činnosť a za túto spoločnosť nebol oprávnený ani konať, pokladničný doklad predložil I. E. len pod zámkienkou získať od menovanej finančné prostriedky pre svoju vlastnú potrebu, čím uviedol I. E. do omylu a takto jej spôsobil škodu vo výške 600,-€,

2/ v presne nezistenom čase v mesiaci september 2013 prevzal od I. E. v G. finančné prostriedky vo výške 2.800,- €, ktoré mal použiť na kúpu baru R., ktorý sa nachádza na ul. L. D. R. XX/XX v G. a na kúpu tovaru do tohto baru, poskytnuté finančné prostriedky jej mal vrátiť zo zisku z prevádzkovania tohto baru, nevrátil žiadne finančné prostriedky, zároveň v bare prisľúbil zamestnať aj dcéru I. E., pričom predmetný bar na predaj v tom čase nebol a nebol ponúkaný ani na prenájom, teda finančné prostriedky vylákal od I. E. len pre vlastnú potrebu, čím jej spôsobil škodu vo výške 2.800,- €,

3/ v presne nezistenom čase v mesiaci jún až júl 2013 v G. požiadal I. E. a jej manžela C. E. z G. finančné prostriedky za účelom kúpy bytov po neplatičoch a za účelom vykonania ich rekonštrukcie, za týmto účelom odovzdal C. E. G. O. dňa 08.07.2013 v G. finančné prostriedky vo výške 28.000,- € a dňa 15.08.2013 v G. finančné prostriedky vo výške najmenej 3.485,- €, následne v presne nezistenom čase v januári 2014 v G. odovzdala I. E. G. O. finančné prostriedky vo výške 12.000,- €, tieto mal G. O., podľa jeho prisľuby použiť na kúpu presne neurčených bytov a vykonanie ich rekonštrukcie, finančné prostriedky mal C. E. a I. E. vrátiť so ziskom do pol roka od ich poskytnutie, avšak kúpu bytov s ich následným zhodnotením nevykonali, finančné prostriedky použil doposiaľ nezisteným spôsobom, do dnešného dňa nevrátil C. E. a I. E. žiadnu časť z poskytnutých finančných prostriedkov, pričom finančné prostriedky od menovaných preberal s vedomím, že ich nepoužije na stanovený účel a ich zhodnotenie, čím uviedol C. E. a I. E. do omylu a spôsobil im škodu vo výške 43.485,- €, - čím spôsobil menovaným celkovú škodu vo výške 46.885,- €,

4/ dňa 08.01.2014 v G. prevzal od D. X. finančné prostriedky vo výške 3.000,- € za účelom vyplatenia zálohy na kúpu a sprostredkovania predaja doposiaľ bližšie neurčeného bytu pre D. X., ktorý mal byť v dražbe, ktorý predaj sa mal uskutočniť do jedného mesiaca od poskytnutia finančných prostriedkov, prevzaté finančné prostriedky však nepoužil na uvedený účel, kúpu bytu nesprostredkoval a finančné prostriedky doposiaľ ani sčasti nevrátil, pričom už pri prevzatí peňazí konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky použije na iný účel, čím D. X. spôsobil škodu vo výške 3.000,- €,

5/ dňa 03.09.2013 v G. sprostredkoval predaj 3-izbového bytu č. XX na 7. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. XX na ul. L. D. v G., na parcele KN-C č. XXXX/XXX, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom v G., katastrálny odbor, obec G., v tom čase vo vlastníctve súrodencov Y. C. z G. a G. J. z M. B. v Českej republike, a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 03.09.2013 v G. medzi Y. C. a G. J. ako predávajúcimi a C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., P. XXXX/XX ako kupujúcim, za dohodnutú kúpnu cenu 42.000,- €, následne sprostredkoval predaj toho istého bytu na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 04.09.2013 v G. medzi C. T. ako predávajúcim a G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., X. XXXX/X ako kupujúcim za dohodnutú kúpnu cenu 42.000,- €, pričom v čase sprostredkovania predaja predmetného bytu konal s vedomím, že kúpnu cenu predávajúcim nevyplatí, pričom kúpna cena vo výške 42.000,- € mu bola G. E., prostredníctvom C. T. uhradená v plnej výške, takto získané finančné prostriedky Y. C. a G. J. nevyplatil, okrem sumy 1.202,53 eur, ktorú zaplatil na vyrovnanie dlhu vo vzťahu k spoločnosti D. s. r. o. G., P. XXXX/X, G. v septembri 2013, čím ich týmto spôsobom uviedol do omylu a spôsobil im škodu vo výške 40.797,47 €,

6/ presne nezisteného dňa v mesiaci december 2013 v G. prevzal od E. J. finančné prostriedky vo výške 2.500,- €, ktoré mal použiť ako hlavný dodávateľ pri realizácii novostavby vo vlastníctve C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, G., ktorá sa nachádza oproti reštaurácii Q. Q. na E. L. v G. - E., finančné prostriedky sa zaviazal vrátiť v lehote dvoch - troch týždňov od ich poskytnutia, najneskôr však do doby, kedy mu vlastníak novostavby poskytne zálohové platby, pričom takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky nepoužije na prezentovaný účel, keďže výstavbu predmetnej stavby nerealizoval ani realizovať nemal, finančné prostriedky v dohodnutom termíne nevrátil a použil ich nezisteným spôsobom, čím pre E. J. spôsobil škodu vo výške 2.500,- €,

- pričom uvedenými skutkami tak spôsobil celkovú škodu vo výške 93.182,47 €.

Za uvedený skutok mu súd podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/79/2016, zo dňa 06.06.2017, právoplatným dňa 06.06.2017, ktorým mu bol podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov a na výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil povinnosť zaplatiť škodu poškodeným I. E. a C. E. vo výške 3.400,- eur, C. E. vo výške 43.485,- eur, D. X. vo výške 3.000,- eur, Y. C. výške 19.797,47 eur a dedičom po neb. E. J. vo výške 2.500,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného C. E. a poškodenú Y. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný a to proti všetkým výrokom, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 23.11.2021. Namietal, že odvodzujúc od skutočnosti, že OČTK musia zabezpečiť spravodlivý proces, ktorému predchádza spravodlivé konanie, Európsky súd pre ľudské práva vyvodzuje povinnosť OČTK v konaní dostatočne odôvodniť každé procesné rozhodnutie, teda nesporne a hlavne aj rozhodnutie o vine a treste. Toto rozhodnutie musí dostatočne uviesť dôvody, na ktorých je založené a OČTK a predovšetkým súd sa musia vyjadriť s dostatočnou jasnosťou k dôvodom, na ktorých založili svoje rozhodnutie. Práve uvedené skutočnosti týkajúce sa odôvodnenia predmetného rozhodnutia spôsobujú arbitrárnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Samotné dôvody rozhodnutia, okrem citácie obsahu jednotlivých svedeckých výpovedí, neobsahujú úvahy, ktorými sa spravoval súd pri hodnotení dôkazov a nič nemôže zmeniť ani formálny odkaz na dikciu ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Je potrebné poukázať aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.10.2018, ktorým zrušil predchádzajúci odvolaním napadnutý rozsudok, pričom jednoznačne a nesporne nariadil súdu prvého stupňa opätovne predvolať svedkov C. E., I. E. a G. J. a postupom podľa § 264 Tr. poriadku odstrániť rozpory. V ďalšom poukázal na jednoznačnú potrebu konfrontácie svedkov poškodených C. E., I. E. s obžalovaným a v podstate i dopočuť svedkyňu Y. C.. V rozpore s uvedeným prvostupňový súd uvedené dôkazy nevykonal, s absenciou výsluchu X. E. sa vysporiadal len s poukazom na to, že táto svedkyňa žije v zahraničí a napriek niekoľkým predvolaniam sa na hlavné pojednávanie neustanovila. Samotná obhajoba ešte podaním zo dňa 22.09.2020 výslovne žiadala vykonať dokazovanie v uvedenom rozsahu, poukazujúc na skutočnosť, že svedkyňa X. E. poslala na Okresný súd Poprad email, obsahom ktorého má byť jej tvrdenie, že peniaze odovzdala pánu E. a nie samotnému obžalovanému. Táto svedkyňa mala v ďalšom aj vedomosť o tom, že doklad na 28.000,- eur, ktorým disponoval jej otec, bol len dokladom fiktívnym od spoločnosti G., ktorej konateľom bol I. E. a ktorému uvedená svedkyňa dala 1.000,- eur za tento fiktívny doklad. Práve kvôli uvedeným skutočnostiam sa svedkyňa sústavne vyhýba účasti na hlavnom pojednávaní a to aj napriek skutočnosti, že chodila na územie Slovenskej republiky a teda nebola limitovaná postihnutým dieťaťom, ani pandemickou situáciou. Výsluch svedkyne X. E. je pre rozhodnutie o jeho vine, resp. nevine nevyhnutný, nakoľko poukazujúc na výpoveď svedkyne T., táto mala kúpiť byt práve od bratislavskej spoločnosti za sumu 35.000,- eur a celá uvedená záležitosť sa mala riešiť formou hypotéky, ktorú mala zobrať práve svedkyňa E., ktorá sa zúčastnila aj jednaní u pani T.. Prvostupňový súd nevykonal konfrontáciu obžalovaného a svedka poškodeného C. E., aj keď jeho manželka I. E. je toho času už nebohá, teda objektívne s ňou nebolo možné vykonať žiaden procesný úkon. Svedok na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2019, v rozpore so svojou predchádzajúcou výpoveďou, zdôraznil skutočnosť, že pri odovzdávaní peňazí 28.000,- eur jeho manželka nebola, ale bol tam prítomný pán M.. Poukazuje aj na výpoveď svedka C. E. zo dňa 23.05.2019, ktorý uviedol, že na svedomí má všetko pán E., ktorý chodil s jeho dcérou a teda prvostupňový súd i vzhľadom na uvedené skutočnosti nevykonal potrebné dokazovanie, pričom samotný obžalovaný od začiatku popiera, aby vystavil nejaké doklady a

od uvedeného svedka prevzal finančnú hotovosť. Ďalej poukazuje aj na obsah spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 13C/199/2015, v ktorom konaní žalovaný C. T. proti platobnému rozkazu nepodal ani len odpor, teda na svoju obranu nevyužil ani opravný prostriedok. Z uvedených dôvodov žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania a opätovné rozhodnutie.

K uvedenému odvolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Poprad podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.12.2021, ktorá uviedla, že rozhodnutie súdu považuje za správne a zákonné, vydané v súlade so zisteným skutkovým stavom a uložený trest je primeraný a dostatočný na nápravu obžalovaného. Prvostupňový súd po vrátení veci odvolacím súdom postupoval v súlade s usmernením odvolacieho súdu a vykonal dôkazy, ktorých vykonanie súd nariadil a ktoré bolo možné vykonať. V zmysle usmernenia odvolacieho súdu bola ustálená a následne aj v skutkovej vete opravená výška spôsobenej škody, čo našlo odraz aj vo výrokoch o náhrade škody. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli predmetom konania, pričom zabezpečené a vykonané dôkazy riadne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Vzhľadom na uvedené, navrhla, aby Krajský súd v Prešove zamietol odvolanie ako nedôvodné.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných dôvodov ako obžalovaný uviedol.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vina obžalovaného je bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Súd každý dôkaz, vrátane výpovedí, skúmal z hľadiska logického základu, a v prípade ich odchýlok skúmal aj dôvody a snažil sa o ich odstránenie. Z výpovedí vyplýva aj fakt, že na hlavnom pojednávaní si svedkovia už nepamätali na detaily, najmä pokiaľ sa ich skutky priamo nedotýkali. U poškodených je potrebné zohľadniť odchýlky aj v súvislosti s časovým odstupom od spáchania skutkov, času výpovede v prípravnom konaní a výpovede na hlavnom pojednávaní, ako aj s prihliadnutím na zdravotný stav, ktorý sa zmenil u časti svedkov, čo mohlo spôsobiť, že si presne nepamätajú na udalosti, ktoré sa odohrali pred dlhším časom. Toto vyplýva z výpovede E. J., neurologického pacienta a I. E., onkologickej pacientky. U tejto svedkyne poškodenej súd poukazuje na to, že obeťou podvodných konaní nebola iba v tomto konaní, ale v ďalších konaniach aktuálne vedených alebo už právoplatne ukončených vo vzťahu k osobám, ktoré boli spomínané aj v súvislosti s podvodnou činnosťou obžalovaného. Z toho vyplýva, že táto svedkyňa si nemôže presne pamätať dátumy, číselné údaje, presne účely použitia finančných prostriedkov, ktoré získala z množstva úverov. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že práve jej dcéra X., ktorá bola spomínaná v množstve konaní súvisiacich s podvodnou činnosťou, žije v cudzine s ťažko chorým dieťaťom, ktorú nebolo možné vypočuť. Z týchto dôvodov súd odmietol vykonanie tohto dôkazu, pretože jeho vykonanie by nebolo možné alebo v najbližšom čase by sa nedostavila na výsluch a toto by predlžovalo celé konanie, pričom dôkazy, ktoré boli vykonané, potvrdzujú skutočnosti, o ktorých by mala táto svedkyňa vypovedať. Táto svedkyňa na opakované výzvy súdu reagovala a stále ospravedlňovala svoju nemožnosť byť prítomná na súdnom pojednávaní z dôvodu starostlivosti o ťažko choré dieťa, ale poukazovala aj na celkovú pandemickú situáciu vo svete. Súd nemal pochybnosti o pravdivosti všetkých svedeckých výpovedí poškodených. Pokiaľ boli výpovede ďalších svedkov všeobecné a vyhýbavé, čo do detailov, tak išlo aj o svedkov, ktorí boli často spomínaní pri určitých konaniach obžalovaného, ich prítomnosť bola potvrdená ďalšími dôkazmi, aj keď svoju prítomnosť pri podvodnej činnosti popierali a ich trestná zodpovednosť zatiaľ nebola preukázaná a z týchto dôvodov vypovedali veľmi stručne a na otázky odpovedali neurčito a vyhýbavo. Tvrdenie obžalovaného o tom, že mu chcel niekto poškodiť, nebolo ničím preukázané a nie je dôvod hľadať príčiny, pre ktoré by sa mu mali svedkovia mstiť a vypovedať o udalostiach, ktoré by neprežili vo vzťahu k obžalovanému. U obžalovaného bolo preukázané, že jeho konanie bolo vysoko rafinované, reagoval na všetky možnosti ako ľudí, s ktorými prichádzal do kontaktu, oklamať a podvieť akýmkoľvek spôsobom, len aby si zabezpečil prospech pre seba. Pri rozsiahlej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil a ktorá je prejednávaná v tomto konaní, ale už aj vo viacerých veciach právoplatne skončených, kde bol uznaný za vinného z veľkého počtu skutkov, najmä majetkovej povahy, sa mohol dostať do stavu, že stratil prehľad o svojich minulých konaniach. Toto vyplýva aj z vykonaných dôkazov, kde boli uvádzané aj konkrétne konania obžalovaného, ktoré mali podvodný charakter a ktoré pre pasivitu postihnutých, doposiaľ zostávajú latentné. Súd si zabezpečil

aj ďalšie dôkazy a to správu Exekútorského úradu Michalovce, súdneho exekútora I. O. K. a z tejto písomnosti vyplýva, že vo vzťahu k osobe menom I. J. nebolo ich úradom vedené žiadne exekučné konanie. Z osvedčenia o dedičstve vyplýva, že I. J., matka poškodených Y. C. a G. J. zomrela dňa 06.04.2012 a dedičmi po nej boli iba títo dvaja poškodení. Spoločnosť D. G. s.r.o. potvrdila, že na byte, ktorý bol predmetom dedičstva po I. J. bol nedoplatok vyrovnaný v septembri 2013, teda až po smrti I. J. a to vo výške 1.202,53 eur. Všetky dôkazy potvrdzujú motív konania obžalovaného a obsahujú veľké množstvo detailov uvádzaných aj pri opakovaní dôkazov, čo by si nemohli svedkovia tak podrobne zhodne vymyslieť, pokiaľ by tieto momenty týkajúce sa jednotlivých skutkov neprežili. Nejde iba o výpovede poškodených, ale aj výpovede osôb, ktoré boli priamo, či nepriamo zapojené do komunikácie u jednotlivých skutkov a tieto osoby nemali dôvod si vymýšľať uvádzané skutočnosti, keďže ich osobne sa nedotýkali a ani nemali dôvod výpoveďami poškodiť, či pomáhať obžalovanému alebo poškodeným. Množstvo listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise podporuje dôkazy o vine obžalovaného na jednotlivých skutkoch.

Úvodom krajský súd konštatuje, že okresný súd už v predmetnej trestnej veci jedenkrát rozhodol, keď rozsudkom zo dňa 10.05.2008, sp. zn. 4T/144/2015 uznal obžalovaného G. O. za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, na skutkovom základe v predmetnom rozsudku uvedenom, za čo mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením obžalovaného pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/79/2016, zo dňa 06.06.2017, ako aj povinnosť zaplatiť poškodeným I. E., C. E., D. X., Y. C. a E. J. tam uvedenú škodu. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.10.2018, sp. zn. 9To/36/2018 krajský súd zrušil uvedený rozsudok Okresného súdu Poprad a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom súdu prvého stupňa vytkol neodstránenie rozporov vo výpovediach svedkov poškodených C. E. a I. E., rozpory vo výpovediach svedka G. J. a nariadil mu opätovne predvolať svedkov C. E., I. E., G. J. a odstraňovať tieto rozpory vo výpovediach z prípravného konania, resp. hlavného pojednávania, pričom konštatoval, že na základe týchto rozporov nie je možné ustáliť skutkový stav veci a to najmä výšku jednotlivých súm, ktoré mal obžalovaný od jednotlivých poškodených vylákať, čo má vplyv aj na skutkovú vetu rozsudku, ako aj na ustálenie výšky škody, ktorá mala byť jednotlivým poškodeným spôsobená. V prípade, ak by aj po vykonaní výsluchov svedkov poškodených C. E. a I. E. a po odstránení rozporov v ich výpovediach tieto ostali rozporné aj naďalej, bude potrebné vykonať konfrontáciu týchto svedkov poškodených. Dôvodným sa javilo zaoberať sa aj skutočnosťou, že z výpovede svedkyne poškodenej Y. C. vyplýva, že kúpnu cenu za predmetný byt obžalovaný nevyplatil vôbec, avšak vie, že vyplatil asi 8.000,- eur na exekúciu u exekútora K. z G., ktorý dlh spôsobila ešte jej nebohá mama neplatením nájmu za tento byt. Rovnako sa dôvodným javilo aj preveriť skutočnosť, či svedkyňa X. E. je už toho času spôsobila dostaviť sa na hlavné pojednávanie a na tomto ako svedkyňa vypovedať.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol súdom prvého stupňa posúdený ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona a to tak pred, ako aj po zrušení predchádzajúceho rozsudku súdu prvého stupňa. Po opätovnom rozhodnutí súdu prvého stupňa je potrebné konštatovať, že vo vzťahu k žalovanému skutku, ktorý následne prvostupňový súd ustálil ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa nedomáhali v priebehu odvolacieho konania vykonania ďalších dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný G. O. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípmi logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovedí jednotlivých svedkov poškodených a to vo vzťahu ku konaniu uvedenému v rozsudku pod bodmi 1, 2 a 3 výpoveďami svedkov poškodených C. E. a I. E. a vo vzťahu ku konaniu pod bodom 1 čiastočne aj výpoveďou svedka E.. Svedkovia poškodení E. a E. zhodne popísali ako ich s obžalovaným O. zoznámila dcéra X. E., resp. jej priateľ E., pričom svedok poškodený C. E. uviedol, že im obžalovaný tvrdil, že má možnosť kúpiť byty cez exekútora a následne výhodne predať, bol s ním osobne, po čom išiel do peňažných ústavov Slovenská sporiteľňa, Prima banka a VÚB, ktoré mu poskytli úvery dokopy vo výške 30.000,- eur, z ktorých on dal O. sumu 28.000,- eur, na ktorú mu O. vystavil potvrdenku, kde bola uvedená nejaká firma a následne O. dal ďalšie peniaze z pôžičky od spoločnosti U., na ktoré mu O. už doklad nevystavil. Keď sa telefonicky informoval, ako sa to vyvíja, tak mu obžalovaný vravel, že sa to komplikuje, hľadal výhovorky, naťahoval to a keď pýtal peniaze vrátiť, tak mu obžalovaný tvrdil, že tieto už investoval inde. Dcére X. povedal, že vie o byte pani T., ktorá má dlžoby a hrozí jej exekúcia, tento byt sa dá výhodne kúpiť a pre potreby prevodu bytu na dcéru žiadal 12.000,- eur, ktoré vybavili cez úver a vyplatili obžalovanému. Svedkyňa poškodená I. E. uviedla, že vie o tom vzťahu k O., poskytla tomuto 1.000,- eur na zhodnotenie v stavebníctve a mal je vracať po 100,- eur týždenne ako zhodnotenie peňazí, pričom jej vyplatil 400,- eur a prestal splácať. Na návrh obžalovaného manžel vybral úvery v hodnote 28.000,- eur a vyplatil O., že odkúpi byt po neplatičoch. Dcéra X. riešila s obžalovaným aj to, že ju zamestná v bare Experiment a za účelom nákupu alkoholu do baru požadoval 3.000,- eur, ale dcére by úver nedali, preto vybavila úver ona v U. a z toho úveru 2.800,- eur odovzdala obžalovanému. O. im ukazoval aj byt po pani T., ktorá v ňom ešte bývala, jej dcéra mala vybaviť hypotéku, pričom ona dala O. 13.500,- eur, aj keď chcel 33.000,- eur, ale už nebola schopná toľko peňazí vybaviť. O. jej iba jedenkrát vystavil doklad na 1.000,- eur, kde bola nejaká falošná spoločnosť, ktorá nevykonávala žiadnu činnosť. Výpovede uvedených svedkov poškodených sú podporované čiastočne výpoveďou svedka E., ktorý potvrdil, že bol písaný ako konateľ spoločnosti G., ktorú mu pomohol vybaviť obžalovaný, ale táto reálne žiadnu činnosť nevykonávala, pričom spoločnosť mala 2 pečiatky, jednu mal on a jednu mal obžalovaný O. a vie o tom, že v mene spoločnosti G. bez jeho vedomia boli vystavované doklady s tým, že na polícii videl nejaké písomnosti, kde bola pečiatka firmy a jeho podpis bol sfaľšovaný. Uvedené tvrdenia svedkov poškodených E. a E. sú potvrdené aj listinnými dôkazmi a to písomnosťami rôznych peňažných ústavov, z ktorých vyplýva, že svedkyňa poškodená E. od spoločnosti U. dňa 11.09.2013 získala pôžičku vo výške 3.000,- eur, dňa 06.01.2014 vo výške 2.900,- eur, vo VÚB banke dňa 08.01.2014 pôžičku vo výške 4.290,- eur a v Prima banke dňa 08.01.2014 spotrebný úver vo výške 6.000,- eur. Svedok poškodený E. dňa 08.07.2013 uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou zmluvu o splátkovom úvere na sumu 12.001,- eur, v Prima banke dňa 08.07.2013 uzatvoril úverovú zmluvu na sumu 10.000,- eur, v spoločnosti U. dňa 15.08.2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 4.000,- eur a v peňažnom ústave VÚB dňa 08.07.2013 spotrebiteľský úver vo výške 8.000,- eur. Uvedené výpovede potvrdzuje aj príjmový pokladničný doklad vystavený spoločnosťou G. SK s.r.o., ktorým spoločnosť potvrdzuje prijatie 28.000,- eur od svedka poškodeného C. E. a ďalšie. Krajský súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení prikázal prvostupňovému súdu odstraňovať rozpory medzi výpoveďami svedkov poškodených C. E. a I. E. ohľadom výšky jednotlivých súm, ktoré mali byť poškodenými odovzdané obžalovanému, pričom súd prvého stupňa takýmto spôsobom odstránil rozpory vo výpovedi svedka poškodeného C. E., avšak z dôvodu úmrtia svedkyne poškodenej I. E. už rozpory vo vzťahu k tejto svedkyňi poškodenej odstránené byť nemohli. Následne okresný súd postupoval správne, ak ustálil výšku jednotlivých súm, ktoré boli poškodenými obžalovanému odovzdané s poukazom na zásadu in dubio pro reo, teda v najnižšie poškodenými tvrdenej výške, ktorá má zároveň oporu v listinných dôkazoch a to v jednotlivých zmluvách o finančných záväzkoch poškodených vo vzťahu k peňažným ústavom. Konanie obžalovaného uvedené pod bodom 4 napadnutého rozsudku je preukázané výpoveďou svedkyne poškodenej D. X. a svedkyne B. X.. Svedkyňa poškodená D. X. opísala ako z peňažného ústavu Slovenská sporiteľňa vybrala sumu 3.000,- eur a túto odovzdala buď T. alebo O., pričom následne volala O. a ten jej doniesol doklad na sumu 3.000,- eur s pečiatkou od firmy G. a ešte v ten deň zmenila názor a O. napísala správu, aby jej vrátil peniaze a on jej odpísal, že peniaze už odovzdal exekútorovi. Rovnako svedkyňa B. X. potvrdila, že na požiadanie sestry D. prišla do baru O. v G., kde čakali na T. a O., ktorí mali sprostredkovať kúpu bytu, ktorí následne prišli a odviezli ich do bánk, kde ich čakali vo vozidle, pričom sestre poskytli v Sporiteľni úver vo výške 3.000,-

eur, ktoré dala O. v bare O. a mali slúžiť ako záloha za byt, ktorý mal byť do jedného mesiaca, ale bolo potrebné ho ešte zrekonštruovať, pričom nič sa nevybavilo a peniaze sestre nevrátili. Vo vzťahu ku konaniu uvedenému pod bodom 5 napadnutého rozsudku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka J., ktorý uviedol, že chceli predať byt po rodičoch, ktorý užívala sestra Y. C. a zmluvu podpísal v V. a podľa zmluvy mala byť vyplatená suma 42.000,- eur, každému po 21.000,- eur, pričom on nemal EURO účet, preto dal číslo účtu dcéry. Byt kupoval T. a obžalovaný bol sprostredkovateľ, peniaze prišli v ten deň, avšak volali z banky, že Sporiteľňa požaduje vrátenie peňazí, lebo neboli zaslané na jeho účet, ale na dcérin, preto peniaze vrátil späť, založil si účet a číslo poslal O. emailom, ale ten už peniaze neposlal, pričom tvrdil, že peniaze nevyplatí, lebo by ho to veľa stálo. Svedkyňa poškodená C. uviedla, že O. oznámila, že chce predať byt po rodičoch, pričom byt O. predal trom ľuďom a peniaze jej nedal. Cena bola 42.000,- eur, bratovi poslal 21.000,- eur, ale následne volal, aby poslal peniaze naspäť a zriadil si účet s tým, že mu peniaze pošle, ale neposlal. Sumu 21.000,- eur jej nedal, ale 8.000,- eur mal zaplatiť na exekúciu u I.. K. na dlh, ktorý spôsobila ešte jej mama. K uvedeným svedeckým výpovediam svedok T. uviedol, že s obžalovaným podpísal kúpnu zmluvu, videl papiere, že bol majiteľom a cez jeho účet mali byť vyplatené peniaze pre C. a J., pričom do banky išiel s mužom menom D., O. zostal čakať pred bankou, niekto z nich mu dal 20.900,- alebo 21.000,- eur, on ich vložil na účet a previedol na účet asi C. alebo J. a následne mu O. kázal platbu stornovať, preto ju stornoval a peniaze sa vrátili na jeho účet, tieto vybral a postupne dal obžalovanému. Rovnako svedok E. uviedol, že ho oslovil O., že vie sprostredkovať predaj bytu, ktorí predávajú C. a J. a ponúkol mu to za 42.000,- eur, pričom všetko mal na starosti O., on sa s predávajúcimi ani nestretol. Všetky listiny mu nosil O., zmluvy, dodatky, on ich podpísal, lebo O. dôveroval. Kúpnu cenu vyplatil po častiach podľa požiadaviek O.. Peniaze dával O., pričom 1-krát ich poslal prostredníctvom kamaráta D., ktorý peniaze odniesol O. a T. a kázal mu dohliadať na to, aby peniaze boli poslané J.. Cez D. takto poslal J. 20.900,- eur. Uvedené výpovede čiastočne potvrdzuje svedok D., ktorý uviedol, že G. E. ho požiadala, aby odniesol peniaze O., resp. T., celkovo 42.000,- eur v menších čiastkach, pričom bol prítomný, keď J. sa vkladalo na účet 20.900,- eur a C. 5.000,- eur. Rovnako svedkyňa T. uviedla, že si spomína na pána T., ktorý vkladal 20.900,- eur, pričom T. jej uviedol, že ide o našetrené peniaze na kúpu bytu, po zadaní platby odišiel a tak sa vrátil s požiadavkou platbu stornovať, na čo mu odporúčala kontaktovať príjemcu, nech vráti platbu, avšak T. trval na stornovaní, preto platbu stornovala. Z uvedených dôkazov je zrejmé, že obžalovaný od počiatku nemal záujem vyplatiť kúpnu cenu predávajúcim svedkom poškodeným C. a J., nakoľko aj keď svedok E. poslal svojho kamaráta svedka D., aby dohliadol na zaslanie peňazí predávajúcemu J., ktorému tieto reálne boli aj zaslané, vymyslel spôsob ktorým vylákal tieto peniaze od svedka poškodeného J. naspäť a už mu ich nevyplatil. Na základe pokynu krajského súdu správne prvostupňový súd doplnil dokazovanie dožiadaním Exekútorského úradu I.. K., ktorý potvrdil, že žiadne exekučné konanie sa vo vzťahu k nebohej I. J., matke poškodených G. J. a Y. C. ich exekútorským úradom nevedlo, teda obžalovaný nemohol tomuto exekútorskému úradu na dlh za nebohú I. J. uhradiť sumu 8.000,- eur, keďže takýto dlh neexistoval a správne dožiadal prvostupňový súd spoločnosť D. s.r.o. G., ktorá potvrdila, že dlh vo výške 1.102,53 eur bol uhradený dňa 04.09.2013, teda až po smrti I. J. a dňa 23.09.2013 bolo doplatených ďalších 100,- eur. Z uvedeného dôvodu správne prvostupňový súd ponížil výšku škody, ktorú mal obžalovaný spôsobiť poškodeným J. a C. o uvedenú sumu 1.202,53 eur od sumy 42.000,- eur. Vo vzťahu ku konaniu obžalovaného uvedenému pod bodom 6 napadnutého rozsudku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka poškodeného E. J., ktorý uviedol, že obžalovaný ho požiadala o poskytnutie 2.500,- eur, pretože potreboval niečo vybaviť na mestskom úrade ohľadom stavby, kde mu vravel, že mal tam robiť nejaký stavebný dozor, pričom až neskôr sa dozvedel, že obžalovaný realizátorom tejto stavby nie je, s tým, že na základe poskytnutých peňazí mal O. začať stavať do dvoch až troch dní a jemu peniaze vrátiť do dvoch až troch týždňov, čo neurobil a následne sa dozvedel, že O. tam žiadnu stavbu nemal realizovať. Uvedená výpoveď svedka poškodeného je podporovaná výpoveďou svedka I., ktorý uviedol, že bol stavbár živnostník a obžalovaného poznal, pričom mu dal svoje projekty na stavbu rodinného domu a následne sa dopyčul, že jeho papiere boli poskytnuté niekomu inému a od neho boli vyťahované peniaze.

Na základe uvedeného je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci stáli proti sebe antagonické výpovede obžalovaného, ktorý spáchanie skutku poprel a jednotlivých svedkov poškodených a svedkov, ktorí z jeho spáchania usvedčujú obžalovaného, preto súd skúmal a zvažoval, ktorej z uvedených skupín dôkazov je možné uveriť a dospel k záveru, že je potrebné uveriť výpovediam svedkov poškodených a to nielen z dôvodu, že tieto vypovedali pod prísahou, čím v prípade uvedenia nepravdy by sa dopustili trestného činu a vystavili riziku trestného stíhania, ale aj tým, že ich výpovede sú vo všeobecnosti, vo väčšom, či menšom rozsahu podporované výpoveďami ďalších svedkov, ako aj listinnými dôkazmi. Navyše, v priebehu celého konania krajský súd nezistil žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by rôzne

osoby vystupujúce v procesnom postavení svedkov poškodených mali dôvod si vymyslieť uvedené skutočnosti a tvrdenia voči obžalovanému.

Na základe konštatovaného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovaného G. O. a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného G. O. posúdil ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, naplnil po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu žalovaného zločinu.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil 2 priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že okresný súd nepostupoval správne, ak u obžalovaného uznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, nakoľko v zmysle ustálenej judikatúry v prípade ukladania trestu s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona sa ustanovenie § 37 písm. h) Tr. zákona nepoužije. Rovnako okresný súd nepostupoval správne, ak u obžalovaného uznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol za trestný čin odsúdený, nakoľko jednotlivé čiastkové útoky žalovaného trestného činu mal obžalovaný spáchať odo dňa 24.06.2013 do dňa 08.01.2014, pričom z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že pred uvedeným konaním obžalovaný bol 1-krát odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 13.05.2005, sp. zn. 2T/38/2005, pričom na neho sa hľadí, ako keby nebol odsúdený pre fikciu zahľadania odsúdenia a 1-krát mu bolo Okresnou prokuratúrou Poprad rozhodnuté o zmieri dňa 19.03.2012. Na základe uvedeného preto nie je možné, vzhľadom na fikciu zahľadania odsúdenia, na uvedené rozhodnutia prihliadať a preto nie je možné konštatovať ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. V dôsledku vypustenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zákona došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a teda k ich rovnováhe. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie je obžalovanému potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 5T/79/2016, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak zrušil iba rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 5T/79/2016, nakoľko uvedeným rozsudkom bol zrušený rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 27.10.2014, sp. zn. 6T/92/2014, pričom týmto rozsudkom bol zrušený rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 27.03.2014, sp. zn. 2T/47/2013. Z uvedených dôvodov odvolací súd tento nesprávny postup okresného súdu napravil tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil za rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 5T/79/2016, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 27.10.2014, sp. zn. 6T/92/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2015, sp. zn. 10To/37/2014 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 27.03.2014, sp. zn. 2T/47/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajský súd pritom obžalovanému uložil nižší súhrnný trest ako okresný súd práve z dôvodu zmeny pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Na základe zistených osobných a majetkových pomerov obžalovaného je aj odvolací súd toho názoru, že uvedený trest je dostatočný a primeraný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatela, s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu, pričom odvolací súd prihliadal aj na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok. Záverom k uvedenému krajský súd dodáva, že prvostupňový súd mal obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa

trestného činu najprísnejšie trestného, ktorým v danom prípade bol zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý bol obžalovaný uznatý vinným rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 27.10.2014, sp. zn. 6T/92/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2015, sp. zn. 10To/37/2014, avšak vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie bolo podané len obžalovaným v jeho prospech, krajský súd toto napraviť už nemohol, nakoľko v opačnom prípade by tým došlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného na základe ním podaného odvolania.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného poukazujúcim na potrebu výsluchu svedkyne poškodenej X. E. krajský súd udáva, že výsluch uvedenej svedkyne sa javil ako vhodný, avšak je potrebné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, že skutočnosti, ktoré mohli byť preverené jej výpoveďou, sú po doplnení dokazovania dostatočne preukázané výpoveďami svedkov poškodených C. E., I. E., ako aj ďalších uvedených svedkov a listinnými dôkazmi, pričom pri uvedenej svedkyňi je potrebné brať do úvahy zdravotný stav jej maloletého dieťaťa, ako aj pandémiu ochorenia Covid-19, ktorá znemožnila účasť uvedenej svedkyne na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že táto sa dlhodobo zdržiava v cudzine. Tvrdenie obhajoby o tom, že uvedená svedkyňa mala Okresnému súdu Poprad zaslať email, ktorého obsahom malo byť jej vyjadrenie, že ona peniaze odovzdala pánovi E. a nie obžalovanému a táto svedkyňa mala dať 1.000,- eur za fiktívny doklad od spoločnosti G. I. E., ktorý mal vystaviť potvrdenie o prevzatí sumy 28.000,- eur jej otcovi, nie je ničím preukázané. Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na nedostatočné odstránenie rozporov, ako aj na skutočnosť, že odvolací súd poukázal na jednoznačnú potrebu konfrontácie svedkov poškodených C. E. a I. E. s obžalovaným a dopočuť svedkyňu Y. C., krajský súd udáva, že z jeho zrušujúceho uznesenia zo dňa 17.10.2018, sp. zn. 9To/36/2018 nevyplýva potreba konfrontovať svedkov poškodených C. E. a I. E. s obžalovaným, ani opätovný výsluch svedkyne poškodenej Y. C., nakoľko v zmysle uvedeného uznesenia bolo potrebné odstraňovať rozpory vo výpovediach svedka poškodeného C. E., svedkyne poškodenej I. E. a svedka poškodeného G. J., prípadne vykonať konfrontáciu medzi svedkami poškodenými C. E. a I. E. a vo vzťahu k svedkyňi poškodenej Y. C. bolo potrebné preveriť, či došlo k zaplateniu sumy 8.000,- eur na exekúciu u exekútora I.. K. z G., ktorý dlh mala spôsobiť ešte jej nebohá mama.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.